

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 872/2024
08.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног – адвоката Горана Петронијевића и Марка Пековића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.773/23 од 21.12.2023. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.62/24 од 26.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 08. јула 2024. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Горана Петронијевића и Марка Пековића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.773/23 од 21.12.2023. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.62/24 од 26.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К бр.773/23 од 21.12.2023. године, окривљенои АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и седам месеци. На основу члана 63. КЗ, окривљеном је у изречену казну затвора урачунато време проведено у притвору од 23.09.2023. године до 14.11.2023. године и од 06.12.2023. године па надаље.

На основу члана 264. у вези члана 261. и члана 262. ЗКП, окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, чији ће износ бити утврђен посебним решењем, у смислу одредбе члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.62/24 од 26.03.2024. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његових бранилаца -

адвоката Марсела Гогића и Љубише Миливојевића, а пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.773/23 од 21.12.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА - адвокати Горан Петронијевић и Марко Пековић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, јер дело за које је оптужен није кривично дело.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Браниоци окривљеног у поднетом захтеву указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, истицањем да у радњама за које је окривљени правноснажно оглашен кривим нема обележја кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру. Према наводима захтева, начин на који је предметно кривично дело описано у изреци првостепене пресуде по закону није кривично дело, обзиром да је за постојање дела потребно да постоји претња учиниоца да ће напасти службено лице или да покуша напад или нападне службено лице, а у конкретном случају ниједна од ових алтернативних радњи извршења није предузета нити описана. Према ставу бранилаца, одлазак окривљеног са лица места након што је легитимисан и утврђен његов идентитет, не представља радњу извршења предметног кривичног дела.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховни суд оценио је неоснованим из следећих разлога:

Одредбом члана 2. став 1. Закона о јавном реду и миру, прописано је да су надлежни органи за одржавање јавног реда и мира Министарство унутрашњих послова, комунална полиција, инспекцијски органи и други надлежни органи у складу са законом утврђеним делокругом, а ставом 2. да су службена лица органа из става 1. тог члана, заштићена у обављању законом утврђених послова у складу са одредбама тог закона.

Радња извршења кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, алтернативно је прописана и може се састојати у претњи нападом, покушају напада, нападу или у ометању на други начин службеног лица, надлежних органа из члана 2. тог закона у вршењу службене дужности.

Поред овога, чланом 110. став 4. Закона о полицији прописано је да се отпором сматра свако супротстављање законитим службеним мерама и радњама које се, поред осталог, може вршити оглушивањем и пасивним отпором.

Према чињеничном опису радње извршења датом у изреци првостепене пресуде, окривљени АА је у време и на месту означеном у изреци пресуде, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свога дела, чије је извршење хтео, на други начин ометао службена лица МУП-а, као надлежног органа за

одржавање реда и мира, у вршењу службене дужности, и то полицијског службеника МУП-а ПС Стара Пазова, оштећеног ББ, који је поступао по налогу за извршење службеног задатка од 21.09.2023. године и вршио патролну делатност као шеф интервентне патроле ПС Стара Пазова, на тај начин што се, када је оштећени око 01,05 часова зауставио возило којим је управљао окривљени, те окривљеном наредио да напусти возило ради предузимања службене радње прегледа лица и средстава, и то окривљеног и возила у којем се налазио, ради евентуалног проналаска предмета који потичу из неког кривичног дела, окривљени оглушио о издату наредбу и уместо напуштања возила исто убацио у брзину и кренуо у правцу ..., напуштајући место контроле пре извршеног прегледа, без одобрења оштећеног као поступајућег службеног лица, након чега је оштећени са другим полицијским службеником покушавао да га сустигне службеним возилом, на којем је била укључена светлосна звучна сигнализација, издајући на тај начин наредбу окривљеном да успори и да се заустави, али је окривљени наставио да се креће својим возилом повећавајући брзину све док га полицијски службеници нису изгубили из вида, а затим је исте ноћи, испред своје куће у ..., одбио да поступи по наредби полицијског службеника ББ да крене са њим у полицијску станицу у Старој Пазови ради давања изјаве о истом догађају, већ је, оглушивши се о наредбу, ушао у кућу и закључао улазна врата, а потом је исту напустио са задње стране куће, кроз двориште и башту, при чему је био свестан да је његово дело забрањено.

По налажењу Врховног суда, све напред описане радње које је окривљени АА предузео критичном приликом, садрже сва објективна и субјективна обележја кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, како су то правилно закључили и нижестепени судови. Целокупно понашање окривљеног, а које се огледа у бежању и непоступању по изричитим наредбама овлашћених службених лица, несумњиво има карактер ометања овлашћених службених лица на други начин у обављању службене дужности, а што представља једну од алтернативно прописаних радњи извршења кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Стога су супротни наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног којима се износи став да у радњама окривљеног нема законских обележја кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, оцењени неоснованим.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА неосновано указује, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић